মেସର୍ସ ମୋଟର୍ସ ଏବଂ ଇନଭେଷ୍ଟମେଣ୍ଟସ୍ ଲିମିଟେଡ

ବନାମ

ନ୍ୟୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅକ୍ଟୋବର 29, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି.ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଲାମୀ—ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଲାମୀରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି—ମୂଲ୍ୟ ସ୍ୱଳ୍ପ ଏବଂ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ପତ୍ତିର ପୁନଃ ନିଲାମ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ—ଅପିଲରେ ଦର୍ଶାଗଲା, କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆହ୍ୱାନ କରାଗଲା ନାହିଁ—ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଲାମୀର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅର୍ଥ ଜମା କରିଥିବା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ—ଯଦି ରାଶି କୌଣସି ସୁଧ ଅର୍ଜନକାରୀ ପ୍ରତିଭୂତିରେ ରଖାଯାଏ, ସୁଧ ସହିତ ମୂଳ ରାଶି ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଫେରସ୍ତ କରାଯିବ—ନଚେତ, ଅପିଲକାରୀ ଜମା ତାରିଖ ଠାରୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ପରିଶୋଧ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଶି ଉପରେ ବାର୍ଷିକ 18 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି—ସୁଧ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିକ୍ରୟ କରାଯିବ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 14818/1996 ।

ଓ.ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 148/1982ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 24.10.90ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ.କେ. ଗାଙ୍ଗୁଲି ଏବଂ ଭି. ବାଲାଚନ୍ଦ୍ରନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ.ଟି.ଏମ୍. ସମ୍ପଥ, ପରମାନନ୍ଦ ଗୌର ଏବଂ ଏମ୍.ଏ. ଚିନ୍ନାସାମୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା :

କାର୍ଯ୍ୟ ଆଦେଶ କରାଗଲା ।

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଓ.ଏସ୍.ଏ ସଂଖ୍ୟା 148/82ରେ ଅକ୍ଟୋବର 24, 1990ରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା-ବ୍ୟାଙ୍କ ଏହି ଅପିଲରେ ଉତ୍ତରଦାତା 2, 3 ଏବଂ 7ଙ୍କ 80 ଏକର ଜମି ମଧ୍ୟରୁ 44 ଏକର ଜମି ବିକ୍ରୟ କରି ବନ୍ଧକ ରାଶି ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାରାଧୀନ ମକଦ୍ଦମା ମାମଲା, ଉତ୍ତରଦାତା 2 ଏବଂ 3 ଙ୍କୁ ଆଇ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 15/1978ରେ ଦେବାଳିଆ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଜମିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର, ସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ, ଦର୍ଶାଗଲା, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତା, ନିଯୁକ୍ତିଗ୍ରାହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଦେବାଳିଆ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜୁଲାଇ 18, 1979 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତିଗ୍ରାହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ 44 ଏକର ଜମିରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କର ସୁଧକୁ ସାର୍ବଜନୀନ ନିଲାମୀ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ ନିଲାମୀରେ ଜମି କିଣିବା ପାଇଁ କେହି ଆଗେଇ ଆସୁ ନଥିଲେ, ଅପିଲକାରୀ 67,500 ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ 26 ଜୁଲାଇ, 1982 ତାରିଖର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ 77,500 ଟଙ୍କାର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଅଗଷ୍ଟ 18, 1982 ତାରିଖର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ବିକ୍ରୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ଅପିଲରେ, ବ୍ୟଥିତ ଅନୁଭବ କରି, 7ମ ଉତ୍ତରଦାତା, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ 16,28,000 ଟଙ୍କା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 9 ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ 1,50,000 ଟଙ୍କା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 8 ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ପରେ ଯଥାକ୍ରମେ 2,50,000 ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଭାବରେ ବିଚାର କରି, ଖଣ୍ଡପୀଠ 9ମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ମୂଲ୍ୟର 10% ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ତାହା ଜମା କରିନଥିଲେ; ପଡ଼ୋଶୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଚଳିତ ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତିଗ୍ରାହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା । ନିଯୁକ୍ତିଗ୍ରାହୀ ବ୍ୟକ୍ତି ବିବୃତି କରିଛନ୍ତି ଯେ, ପଡ଼ୋଶୀରେ ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ଏକର 4,000 ଟଙ୍କାରୁ 5,000 ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ରହିଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଜମି 10 ଡିସେମ୍ବର 1990ରେ 3,35,000 ଟଙ୍କା ହେବ ଯାହା ପ୍ରତି ଏକର 7,600 ଟଙ୍କା ହାରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିକ୍ରିକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଜମିର ପୁନଃ ନିଲାମ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ଅଷ୍ଟମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଖୋଲା ନିଲାମୀରେ ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ମୋଟର୍ସ ଏବଂ ଇନଭେଷ୍ଟମେଣ୍ଟସ୍ ଲିମିଟେଡ ବନାମ ନ୍ୟୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ, 7ମ ଉତ୍ତରଦାତା ମଧ୍ଯ 20,00,000 ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି ନିଆଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା, ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାର ଶୁଣାଣି କରିବା ପାଇଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ପରେ, 24 ଜୁଲାଇ, 1995ରେ 17 ଜୁଲାଇ, 1995 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି ମାମଲାକୁ ପରିସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ଉପରେ ଶୁଣାଣି କରାଯାଉଛି ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଗାଙ୍ଗୁଲି ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ଏକୀକୃତ ରାଶି 67,500 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବାବେଳେ, ଯେହେତୁ କେହି ଅଧିକ ପରିମାଣର ନିଲାମ ଡାକିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସୁ ନଥିଲେ, ତେଣୁ ଅପିଲକାରୀ ସର୍ବାଧିକ 77,500 ଟଙ୍କା ନିଲାମ ଡାକିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ। । ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି, ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ବିକ୍ରୟ ଏକାଧିକ ଥର ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା, ବିକ୍ରୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିଚାର କରିଥିଲେ । ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 9 ତାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବର 10 ପ୍ରତିଶତ ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଏବଂ ପୁନଃ ବିକ୍ରୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଏପରିକି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ରାଶି ଜମା କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପାଳନ କରିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ କେବଳ ବିକ୍ରୟକୁ ଲମ୍ବେଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟ ନିଲାମ କରିବାରେ ନିଷ୍ଠାବାନ ନଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ସମ୍ପଥ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ, ସରକାରୀ ନିଯୁକ୍ତିଗ୍ରାହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିବୃତି ସ୍ୱତଃ-ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଆଖପାଖରେ ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ଏକର ପିଛା 4,000 ଏବଂ 15,000 ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ରହିଥାଏ । ତେଣୁ, 44 ଏକର ଜମି ବିକ୍ରୟରୁ ମିଳିଥିବା ମୂଲ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ 77,500 ଟଙ୍କା, ଅତି କମ ଏବଂ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅଟେ । ତଦନୁସାରେ, ଖଣ୍ଡପୀଠ 8ମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ପୁନଃନିଲାମ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ଠିକ ଥିଲେ । ଯଦିଓ 7ମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆଚରଣ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି ଯେ, 44 ଏକର ଜମି ଅଯଥେଷ୍ଟ ବିଚାର ପାଇଁ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା; ତେଣୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହଁନ୍ତି ।

ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି: ବିଞ୍ଚ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ବିକ୍ରୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଇନରେ ବୈଧ କି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଏକ ଭଲ ଭାବେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବିକ୍ରୟକୁ ଆଣିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପ୍ରୟାସ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିକ୍ରୟକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ଉଚିତ । ସମାନ ଭାବରେ, ଯଦିଓ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିକ୍ରୟ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବିକ୍ରୟ, ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ ସମାନ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଡିକ୍ରି ଋଣ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହେବ ଏବଂ ବଳକା, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଆଇନସିଦ୍ଧ ଋଣୀଙ୍କଠୁ ପରିଶୋଧ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ମାମଲାରେ, ବନ୍ଧକର ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମାରେ, ଡିକ୍ରି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାରିତ ହେବାକୁ ଅଛି । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4ଙ୍କୁ ଦେବାଳିଆ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି, ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର, ସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ସରକାରୀ ନିଯୁକ୍ତିଗ୍ରାହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସରକାରୀ ନିଯୁକ୍ତିଗ୍ରାହୀଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ଅଣାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀ ସମ୍ପଥ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଦେବାଳିଆ ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ଗାଙ୍ଗୁଲିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବିବାଦିତ ଥିଲା । ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି, ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ, ଚେନ୍ନାଇ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଛାଂଗୁଲପୁଟ ଜିଲ୍ଲାର ବଡ଼କ୍କୁପାଜ୍ଜୁରେ ଅବସ୍ଥିତ 44 ଏକର ଜମିକୁ 77,500 ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ଏବଂ ତେଣୁ, ବିଞ୍ଚ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାରେ ଠିକ ନଥିଲେ । ଖଣ୍ଡପୀଠ ୪ମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1,50,000 ଟଙ୍କାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପରେ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 2,50,000 ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଖୋଲା ନିଲାମ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଖଣ୍ଡପୀଠ ସରକାରୀ ନିଯୁକ୍ତିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ବିବୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାରକୁ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ, ପଡ଼ୋଶୀ ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ଏକର 4,000 ଟଙ୍କାରୁ 15,000 ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ 1990 ମସିହା ପରି ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ଏକର 7,600ଟଙ୍କା ହିସାବ କରାଯିବ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରିବ ଯେ, 1982 ମସିହାରେ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ବିକ୍ରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା । ତେଣୁ, ବିଞ୍ଚ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୂଲ୍ୟପତ୍ର ଆହ୍ୱାନ କରି କିମ୍ବା ଖୋଲା ନିଲାମ ଡାକି ସାର୍ବଜନୀନ ନିଲାମ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଖଣ୍ଡପୀଠ ବିକ୍ରୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାରେ ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଠିକ ଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ଗାଙ୍ଗୁଲି ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତିରେ ଠିକ ହୋଇପାରନ୍ତି ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ଟଙ୍କା ଜମା କରିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତା 2 ଏବଂ 3 ଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଋଣ ନିର୍ବାହ କରିବା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥାୟୀ ଦାୟିତ୍ୱ ଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଏପରି ଅଂଶକୁ ଆଣିବା, ମୂଲ୍ୟପତ୍ର ଆହ୍ୱାନ କରି କିମ୍ବା ସିପିସିର ଆଦେଶ XXI ଅନୁଯାୟୀ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ସାର୍ବଜନୀନ ନିଲାମ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରୟ କରିବା ଏବଂ ତା'ପରେ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ବିକ୍ରୟ କରିବା ସରକାରୀ ନିଯୁକ୍ତିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ରହିବ । ଯଦି ସରକାରୀ ନିଯୁକ୍ତିଗ୍ରାହୀ କୌଣସି ସୁଧ ଅର୍ଜନକାରୀ ପ୍ରତିଭୂତିରେ 77,500 ଟଙ୍କା ରଖିଛନ୍ତି, ତେବେ ସୁଧ ସହିତ ମୂଳ ରାଶି ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଯଦି ଏହି ରାଶି କୌଣସି ଜମା ରାଶିରେ ରଖାଯାଇ ନଥାଏ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 & 3ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବକେୟା ଋଣ ନିର୍ବାହ କରିବା କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ, ତେବେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ଉପରେ ଅପିଲକାରୀ ବାର୍ଷିକ 18 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସୁଧ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିକ୍ରୟ ଏପରି କରାଯିବା ଉଚିତ । ବିକ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଭୂତ ହୋଇଥିବା ରାଶିରୁ, ଜମି ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବା ବ୍ୟତୀତ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଜମା ତାରିଖରୁ ପରିଶୋଧ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଧ ମଧ୍ୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଫେରସ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଅପିଲଟି ତଦନୁସାରେ ପରିସମାପ୍ତ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକରେ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ନିଲାମୀରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ ଯାହା ସରକାରୀ ନିଯୁକ୍ତିଗ୍ରାହୀଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇପାରେ । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରାଶି ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିପାରେ ।

ଜି.ଏନ୍.   ଅପିଲ ପରିସମାପ୍ତ ହୋଇଛି ।

—— o ——

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ:</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

<u>ଅନୁବାଦକ</u>

ଯୋଗେଶ୍ୱର ହୋତା

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।